

شبکه دو	
۱۰:۴۵	برنامه خردسال و کودک
۱۴:۳۰	سایه های رنغا: محمود پاک‌نیت، حسین سحرخیز، زرتاعجم، مهوش صبرکن، رضا فیاضی، سلمان فرخنده، سالار کریمخانی، پانتۀ‌ جهانگیری بازیگران این مجموعه هستند؛ تم اصلی سریال، تبلیغ و ترویج سنت حسنه وقف و آشنایی بیشتر مردم با واقفان و خیران بزرگ کشور و همچنین گسترش هرچه بیشتر فرهنگ نوع دوستی و نیک‌اندیشی است.
۱۷:۲۵	بدون مرز
۲۱:۳۰	سریال از سرنوشت ۴
۲۳:۲۰	پلاک دو
۲۳:۵۰	اتاق صفرویک

شبکه چهار	
۱۶	ساعت سینما (فیلم سینمایی مرد بارانی)
۱۷:۳۰	درسگفتار
۱۸	سریال «به من اعتماد کن»
۱۹	هزاره شعر
۲۱	چراغ مطالعه
۲۳	اهالی شب (رسول نجفیان)

شبکه پنج	
۷:۱۰	زنگ پهلوانی
۱۴:۴۰	رنگین‌کمان
۲۰:۰۵	تهران ۲۰
۲۱:۲۵	مستند ۵
۲۲:۲۰	مستند شهید قرنی
۲۳	سریال «فرمان‌روای نقابدار»

شبکه تماشا	
۱۸	سرای ابریشم
۱۹	تماشاگر

دردسره‌ای شیرین: قصه زوج جوانی است که در زندگی با چالش‌هایی جدی روبه‌رو می‌شوند. در کشاکش این جالش‌ها حوادث و اتفاقاتی دیگر برای آنان رخ می‌دهد که گاه زمین می‌خورند و گاه برمی‌خیزند اما کسی نمی‌داند سرنوشت برای آنان چه رقم زده...

۲۱:۱۵	دردسره‌ای عظیم
۲۲:۲۰	سرقت پول
۲۳:۱۵	متهم گریخت

شبکه آی فیلم	
۱۶	آژانس دوستی
۱۷	راه بی‌پایان
۱۸	خوش‌رکاب
۱۹	کامیون
۲۰	حوالی پاییز
۲۱	با خانمان
۲۲	آنام

شما و آی فیلم: برنامه‌ای برای ارتباط مستقیم با مخاطبان شبکه آی فیلم؛ در این برنامه نظرات مخاطبان را می‌شنویم، عکس‌ها و ویدئوهای ارسالی آنها را می‌بینیم.

شبکه‌های رادیویی	
۸۰:۱۵	رادیو سلامت / فراسو
۱۰:۳۵	رادیو-تهران/ تالار وحدت (معرفی و بازشنوایی زائره‌ای مختلف موسیقی)
۱۳:۳۰	رادیو ایران / پلاک هشت
۱۴:۰۵	رادیو اقتصاد/ زنجیره
۱۵	رادیو ورزش / جهان ورزش (دوچرخه‌سواری)
۲۰:۳۰	رادیو نمایش / نمایش «هم‌قسم»
۲۱:۰۱	رادیو قرآن / قرآن و اندیشه (در این برنامه و با حضور کارشناسان حوزه‌ی و دانشگاهی به مساله تربیت توحیدی پرداخته می‌شود)
۲۳:۳۰	رادیو فرهنگ / رادیو کتاب

گفت‌وگو با سعید جلالی درباره دغدغه فیلمنامه‌نویسان تلویزیون

نویسنده همیشه اولین متهم است

فیلمنامه که مهم‌ترین رکن ساخت یک اثر نمایشی است، به همان اندازه مظلوم یا بهتر بگوییم به‌دلیل تاثیر عمیقش در خوش‌ساختی یک اثر، جزو نخستین ارکانی است که مورد حمله و اتهام قرار می‌گیرد. کارگردان، بازیگران و تهیه‌کننده می‌توانند نقص در کارشان را به آماده نبودن فیلمنامه یا بافت سست آن مرتبط کنند. البته بپراه هم نمی‌گویند. طرح و سپس فیلمنامه سنگ‌بنای اصلی کار و مصداق «خشت اول گر نه‌د معمار کج تا ثریا می‌رود دیوار کج» است. با سعید جلالی فیلمنامه‌نویس سریال‌های پر مخاطبی مثل دل‌نوازان، آوای باران، زن‌باب، زمانه، دردسرهای عظیم و... درباره این جمله معروف که می‌گویند فیلمنامه‌ها ضعیف دارند کپ زدیم و از او درباره این‌که چقدر فیلمنامه یک سریال تلویزیونی می‌تواند در موفقیت یا توفیق نداشتن آن، اثر داشته باشد و تا چه اندازه عناصر دیگر در این مورد دخیل هستند، پرسیدیم.

نوشین مجلسی گروه رسانه

یک فیلمنامه و هزار سلیقه

این جمله را زیاد شنیده‌ایم که می‌گویند مشکل آثار نمایشی چه در تلویزیون و چه در سینما، ضعف فیلمنامه است. این موضوعی است که با سعید جلالی که سابقه نوشتن برای تلویزیون، سینما و نمایش خانگی را دارد، در میان گذاشتیم تا دیدگاه او را به‌عنوان یک فیلمنامه‌نویس درباره این موضوع بدانیم. جلالی به خبرنگار جام جم می‌گوید: فکری نمی‌کنم دیگر همه چیز مربوط به فیلمنامه نمی‌شود. قبلاً خیلی با ما درباره ضعف فیلمنامه‌های تلویزیونی بحث می‌شد و ما پاسخ می‌دادیم در ملودرام، شخصیت‌پردازی، انتخاب سوزه و ایده‌ضعف دارند اما الان نمی‌توان این‌را گفت، چون وقتی بخواهی یک طرح را تصویب کنی باید از هزاران مسیر بگذری. وقتی فیلمنامه از زیر نظر و نگاه چند سلیقه می‌گذرد، چیزی از آن باقی نمی‌ماند. پس نمی‌توان روی آن ملات باقی‌مانده کاری خارق العاده انجام داد و اثری فوق العاده خلق کرد که همه انگشت به دهان بمانند و بگویند عجب کاری! نویسنده باید ابزار دستش باشد تا بتواند یک فیلمنامه را به بهترین شکل درآورد. مثل یک سرباز که باید با سلاح به جنگ برود. ابزار نویسنده یعنی شخصیت، قصه، خطوط قرمز و غیرقرمز، درام و گفتن از معضلات اجتماعی، دغدغه‌ها و حتی شوخی‌های بین مردم. او ادامه می‌دهد: نویسنده هر دم باید مراقب باشند به کسی برنخورند. در این شرایط نمی‌توان فیلمنامه را دارای ظرفیت عمیقی دانست و فقط از فیلمنامه‌نویس خرده گرفت.

چگونه اثر ماندگار بسازیم؟

این نویسنده دلیل جذابیت نداشتن برخی فیلمنامه‌ها را به دلیل نبود امکان پرداختن به بعضی قصه‌ها عنوان می‌کند و می‌گوید: همه می‌گویند چرا جذابیت فیلمنامه‌ها کم است؟ باید گفت چون قصه نیست. به دلیل شرایط اجتماعی که در آن هستیم، امکان پرداختن به برخی قصه‌ها وجود ندارد. در این سال‌ها، آثار خوبی هم راهی آنتن شده که دست‌کم نتوانسته‌اند مخاطبان زیادی را با خود همراه کنند. جلالی هم در سال‌های اخیر کارهایی برای تلویزیون نوشته و این روزها هم سریال درام بی‌هنگام به قلم او برای شبکه سه سیما در حال تصویربرداری است و او روزهای پایانی نگارش آن را سپری می‌کند. فیلمنامه‌ای که او می‌گوید پنج سال از عمرش را صرف آن کرده است. از جلالی می‌پرسیم با وجود تمام برخوردهای سلیقه‌ای که او در صحبت‌هایش به آن اشاره می‌کند، چطور این آثار در آنتن با استقبال مخاطبان همراه بوده است؟ و سریال‌هایی مثل پایتخت با نون خ مخاطبان را با خود همراه کردند؟ این فیلمنامه‌نویس پاسخ می‌دهد: من کاری با عناوین سریال‌ها ندارم. پس از انقلاب ۴۰ سال است سریال‌سازی می‌شود. اثرهای فاخری داشتیم. سریال‌های زیادی دیده شد،

گزارش روز

مسابقه جدید «خندوانه» در راه است

مگر می‌شود نام خندوانه را بشنویم و ناخودآگاه لیخند به لب هایمان نیاید. این برنامه تلویزیونی را رامبد جوان از اوایل خردادماه سال ۹۳ در شبکه نسیم راه‌اندازی کرد و بعدها به عنوان یک برنامه پرمخاطب شناخته شد. البته در طول این سال‌ها این‌طور نبود که همیشه در اوج باشد و گاهی در فرودها حضور داشته‌است اما آنچه اهمیت دارد این‌است که هر ازگاهی ایده‌های تازه‌ای به این برنامه تزریق می‌شود که برای مخاطبان تازه‌گی دارد و رامبد جوان سعی کرده شب‌های متفاوتی را برای مردم فراهم کند. مضمون اصلی این برنامه خنده است و در اصل برنامه‌ای برای جالنداختن بیشتر خنده در ایران است. این برنامه از هنرمندان محبوب و معروف نیزی بهره نماند و در فصل‌های قبلی، هنرمندان استندآپ اجرا می‌کردند که به‌شدت این بخش مورد توجه مخاطبان تلویزیون قرار گرفت و برایشان جذابیت فراوانی داشت. همین اقبال مردمی، گروه سازنده را به این فکر انداخت که سراغ استعداد‌های مردمی بروند که در برنامه استندآپ اجرا کنند و در ادامه کار به رقابت کشیده شد و حتی استعداد‌های این بخش از برنامه وارد مسیر بازیگری شدند که نمونه آن علی صبور ی است. همچنین رامبد جوان در این برنامه سراغ گپ‌وگفت با هنرمندان رفت و در پایان هر قسمت باید هنرمندان پنج ثانیه به دوربین خیره می‌ماندند و لیخند می‌زدند تا به برترین لیخند، تندیس به‌یادماندنی برنامه تقدیم شود. یا هر شب در برنامه قطعه‌ای با مشارکت مردم بلند خوانده می‌شود. از دیگر ایده‌های این برنامه می‌توان به این موضوع اشاره کرد که در سری اول برنامه خندوانه، تیما شعبان‌نژاد در نقش شخصیت‌های مختلف همچون آقای کجوقی و... به ایفای نقش پرداخت که به واسطه بازی در این برنامه به شهرت رسید. در سری دوم عروسک جناب‌خان نیز اضافه‌شد که با اقبال مردم روبه‌رو شد. حال بپردازن فتوحی، سرپرست گروه نویسندگان خندوانه اخیراً در گفت‌وگو با اصحاب رسانه درباره همکاری‌اش تاکید کرد که از سال گذشته به‌عنوان سرپرست گروه نویسندگان در کنار گروه سازنده برنامه خندوانه است. وی ادامه داد: حقیقت امر این‌است خندوانه یک برنامه شکل‌گرفته‌است که ساختمان درستی دارد. هرکس هم که به آن اضافه می‌شود ایده تازه‌ای به آن اضافه می‌کند. مثلاً در این دوره بیشتر تلاش کردیم تا روی بحث‌های روان‌شناسی، بازی‌ها و مسابقه‌هایی مانند خنداننده‌شو تمرکز کنیم. امسال هم در تلاش هستیم تا یک مسابقه جذاب تولید کنیم که بخشی از آن براساس مسابقه‌های قبلی خندوانه است و بخش‌های جذابی نیز به آنها اضافه خواهیم کرد. در کل تمام تلاش ما این بوده‌است که با مدیریت رامبد جوان بتوانیم برنامه را مفرح‌تر از گذشته کنیم و در عین حال حرف‌های مهم تربیت‌تا برنامه عمق بیشتری پیدا کنند. در این برنامه یک گروه متخصص با هم کار می‌کنند و به همین دلیل است که چیزی حدود ۹۰۰ قسمت از این برنامه ساخته شده است. با مدیریت رامبد و حال‌وهوایی که درین تمام دوستان خندوانه وجود دارد به‌دوراز حاشیه و کوچک‌ترین مشکلی برنامه را پیش می‌بریم.

خبر روز

تبیین سیاست‌های تفرقه افکنی در قاب «مهره‌های وارونه»

این مستند، محصول سال گذشته و کاری از اموریبن الملل دفترلندن است که در گرونه مذهبی به مدت ۵۰ دقیقه تولید و پخش خواهد‌شد. مهره‌های وارونه به تبیین سیاست‌های تفرقه افکنی و واکاوی غرض‌ورزی‌های انگلیس و شبکه‌های معاند می‌پردازد. شبکه‌هایی که به نام شبکه‌های شیعی فعالیت می‌کنند و معمولاً خوراک‌های فکری‌شان را از بیگانه‌ها و معاندان دریافت می‌کنند و

سعی در اختلاف‌افکنی بین شیعه و سنی دارند. در پخش دیگر این مستند، آسیب‌شناسی تبلیغ اسلام دروغین تحلیل می‌شود، تبلیغ اسلام انگلیسی و شیعه انگلیسی که سعی در تغییر باور شیعیان از دین اسلام دارد. در مجموع سازندگان این اثر تلاش دارند از یک قاب واقعی مخاطبان را در جریان این موضوع بگذارند تا خودشان چنین غرض‌ورزی‌ها را قضاوت کنند.

نمایی از سریال دل‌نوازان، نوشته‌سعید جلالی

مشکل دست‌مزد نیست

همواره از فیلمنامه‌نویسان، گله‌هایی درباره دست‌مزدشان در مقایسه با کارگردان و بازیگران شنیده‌ایم. جلالی درباره درآمد فیلمنامه‌نویسان هم بیان می‌کند: شرایط اقتصادی مردم چندان مساعد نیست و همه دارند زحمت می‌کنند، پس نمی‌خواهم درباره بحث مالی صحبت کنم. رقم دست‌مزد فیلمنامه‌نویسان در تلویزیون یک عدد مشخص است که هر سال تصویب می‌شود. کم یا زیادش را کاری ندارم. شاید به اندازه سینما و شبکه نمایش خانگی نباشد اما آن را پرداخت می‌کنند. مشکل فیلمنامه‌نویسان عدد و رقم دست‌مزد نیست. نیاز هنرمند، دیده شدن روی آنتن است. وقتی کارش بخش می‌شود، ببیند اطرافیان‌ش از آن اثر لذت برده‌اند و مردم تحسینش می‌کنند و احساس کند قدمی رو به جلو رفته است. در این صورت با هر عدد و رقمی کنار می‌آید.

شکستن کاسه‌کوزه‌ها بر سر فیلمنامه‌نویس

جلالی براین باور است که همیشه وقتی حرف از آسیب‌شناسی آثار نمایشی می‌شود یا زمانی‌که می‌خواهند دلیل نقطه ضعف و دیده نشدن برخی آثار را بگیرند، اولین متهم، فیلمنامه است. این در صورتی‌است که در صورت موفق شدن یک سریال روی آنتن، کمتر از کار خوب نویسنده یاد می‌شود. او بیان می‌کند: وقتی یک کار دیده می‌شود، عکس‌ها و موفقیتش برای بازیگران و کارگردان است. هیچ‌کس نمی‌گوید فیلمنامه‌اش خوب است اما زمانی‌که یک کار به هر دلیل ضعیف می‌شود، سریع می‌گویند فیلمنامه‌نویس کارش بد بوده است. فکر می‌کنم ذهنیت غلطی که در جامعه رسانه‌ای، منتقدان و برخی اهالی تلویزیون درباره فیلمنامه وجود دارد به آحاد مردم هم منتقل شده است. مردم هم وقتی یک سریال خوب می‌بینند، می‌گویند دیدی فلان بازیگر چقدر با‌حال است و خوب بازی کرده یا می‌گویند کارگردان، سریال خوبی ساخته است. در این موقعیت، فیلمنامه را نمی‌بینند اما در صورت ضعیف بودن، کار همه می‌گویند چرند نوشته است؛ حیف پول! این درد دل ما فیلمنامه‌نویسان است و خستگی این حرف‌ها سال‌هاست بر دلمان مانده است.

چه کارهایی که من نوشتم و چه کارهای دیگر دوستان. سریال‌هایی مثل پدرسالار و... که همچنان خاطراتش با مردم است ولی هر چه به زمان حال نزدیک می‌شویم، تعداد، کمتر و سلیقه‌ها ضعیف‌تر می‌شود. یعنی اگر مردم قبل با چیز دیگری قانع می‌شدند، حالا به خودشان تخفیف می‌دهند و می‌گویند الان با این سریال قانع می‌شویم. ساختار باید درست شود و گرنه فیلمنامه‌نویس، کارگردان و بازیگران، مثل یک پازل به همدیگر وصل هستند. باید نسبت به این مسائل، آسیب‌شناسی شود تا سریال‌هایی به یادماندنی مثل دهه‌های قبل داشته باشیم، چون همه عواملی مانند همان کارگردان‌ها، نویسندگان و بازیگران هستند و توانایی دارند. او ادامه می‌دهد: نمی‌خواهم برخوردهای سلیقه‌ای را به مدیر خاص یا سطوح بالای تلویزیون نسبت دهم. گاهی هرکسی به خودش اجازه اعمال سلیقه می‌دهد. سلیقه هم بار فنی ندارد و زوروی احساس است. این موضوع خیلی قاطعی کار ما شده. باتوجه به تاکیداتی که در دوره جدید روی موضوع سریال‌سازی و فیلمنامه می‌شود، امیدواریم اتفاقات بهتری بیفتد و کار از تاکید به عمل برسد. قصه‌های پرمخاطبی که هنوز اسمشان در ذهن مخاطبان باقی است در همین تلویزیون ساخته شده و مردم آن را دنبال

برای شنیدن بخشی از مصاحبه صوتی این هنرمند کیو آر کد را اسکن کنید

انتصاب

با حکم رئیس سازمان صداوسیما

برمهانی، معاون سیمای رسانه ملی شد

مجری، نویسنده ایفای نقش کرده است.

محسن برمهانی از چهره‌های شناخته‌شده نسل نو مستندسازان ایرانی است که آثارش به بسیاری جشنواره‌های داخلی و خارجی راه یافته است. او در مقام نویسنده، تصویربردار، کارگردان، مدیر تولید و تهیه‌کننده در سینمای مستند فعالیت کرده و از نزدیک‌ترین شاگردان نادر طالب‌زاده، هنرمند شاخص انقلاب اسلامی است.

برمهانی فعالیت هنری خود را با عکاسی حرفه‌ای شروع کرده و شرکت در ۳۰ نمایشگاه گروهی عکس‌رادر کارنامه هنری خود دارد. او همچنین برنده مدال نقره فدراسیون جهانی هنرنگاسی در سال ۱۳۷۵ و نیز برنده جایزه برتر بخش مستند اجتماعی فکتمین دوساله بی‌المللی عکس ایران است. برمهانی به دو زبان انگلیسی و عربی مسلط است و دبیری شورای فیلم و سریال سازمان صداوسیما، مدیریت مرکزی بین‌الملل هنرو رسانه، عضویت در شورای سیاست‌گذاری کنفرانس افق نو در بیروت؛ داوری بخش مستند جشنواره یمی، داوری جشنواره بین‌المللی فیلم کارتاژ تونس، داوری بخش بین‌المللی هشتمین جشنواره فیلم کودک اصفهان، مدیر تأمین برنامه خارجی شبکه العالم تا سال ۱۳۸۵ و... از جمله دیگر سوابق او در سال‌های دورو نزدیک است. پیش‌از این، دکتر حمید شاه‌آبادی عهده‌دار معاونت سیمای بود.